

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΪΟΥ 2022.

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».
Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος, Ἀλεξάνδρου
ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας,
Ὑπομονῆς ὀσίας.
Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ
τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς
Κωνσταντινούπολης
ἔτος 15^ο Τεύχος 652

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (Ιω.9,1-38)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

« Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού, ίνα τυφλός γεννηθή; Απεκρίθη Ιησούς, ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλ' ίνα φανερωθεί τα έργα του Θεού εν αυτώ.» (Ιω.9,3-3)

Περνώντας ο Χριστός μέσα από την Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με τη σημερινή Ευαγγελική περικοπή του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου, συναντάει έναν τυφλό εκ γενετής.

Συμπονώντας αυτόν τον άνθρωπο ο Χριστός, έπλασε πηλό φτύνοντας στο χώμα, του άλειψε τα μάτια και του είπε να πάει να νίψει το πρόσωπό του στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ (που θα πει ο απεσταλμένος). Με χώμα δημιούργησε ο Θεός τον Αδάμ, με χώμα δημιούργησε και τα μάτια του τυφλού. Ήθελε ο Κύριος να γίνει το σημείο ενδεικτικώτερο. Έκανε ο τυφλός ό,τι του είπε ο Χριστός και άνοιξαν οι οφθαλμοί του και ανέβλεψε.

Πρέπει να αναφερθεί ότι οι άνθρωποι λεπροί, τυφλοί, άτεκνοι και φτωχοί θεωρούνταν τότε τιμωρημένοι από το Θεό για πολύ βαριές αμαρτίες. Ουσιαστικά ήταν θρησκευτικά και κοινωνικά στο περιθώριο. Έρχεται, όμως, ο Κύριος να διαψεύσει αυτήν την αντίληψη, που επικρατούσε την εποχή εκείνη.

Οι ίδιοι οι μαθητές του Κυρίου πίστευαν πως η τυφλότητα ήταν απόρροια της αμαρτίας και ρώτησαν το Χριστό: **«Ραββί τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού ίνα τυφλός γεννηθή;»** Να ,λοιπόν, το πρόβλημα της κατανόησης της αμαρτίας, ως ενός γενικού φαινομένου με όλες τις συνέπειες της προσωπικής αμαρτίας, με τις επιπτώσεις στην ατομική ζωή μας.

Είναι πράγματι αλήθεια πως οι άνθρωποι όλων των εποχών θέλουν να ερμηνεύσουν τα φαινόμενα γύρω τους. Ζητούν εξηγήσεις για το καθετί. Έτσι έχουν ανάγκη μιας λογικής ερμηνείας για την αμαρτία, την ασθένεια και το θάνατο. Όταν, λοιπόν, μελετούμε την ασθένεια και ποια σχέση έχει με την αμαρτία, πιστεύω πως εδώ χρειάζεται μια μεγάλη υπέρβαση της «λογικής ερμηνείας» και η υπέρβαση αυτή μπορεί να είναι δυνατή με την αποδοχή του θαύματος, μέσα από το σχέδιο της Θείας αγάπης, πρόκειται για την αποδοχή της «λογικής του θαύματος», αντί της λογικής ερμηνείας.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε την απάντηση του Κυρίου στο επίμονο ερώτημα των μαθητών Του, για την αιτία της ασθενείας του τυφλού. Όλος ο κόσμος πίστευε, μαζί και οι μαθητές του Χριστού, πως πίσω από την ασθένεια κρύβεται κάποιο αμάρτημα του ίδιου του ασθενή ή των γονιών του. Η απάντηση του Χριστού: **«Ούτε ούτος ήμαρτεν, ούτε οι γονείς αυτού, αλλ' ίνα φανερωθεί τα έργα του Θεού εν αυτώ.»**(Ιω.9,3) αιφνιδιάζει τους μαθητές και καλεί τους ανθρώπους να μην είναι αρνητικοί στις κρίσεις τους για τους άλλους, επιρρίπτοντας ευθύνες εκεί που δεν υπάρχουν. Αλλά το πιο συγκλονιστικό της απάντησης του Χριστού είναι η αιτία της ασθενείας του τυφλού : **« αλλ' ίνα φανερωθεί τα έργα του Θεού εν αυτώ».** Και ασφαλώς τα έργα του Θεού δεν φανερώνονται με την ασθένεια και τη μακρόχρονη ταλαιπωρία του τυφλού, αλλά με την αγαπητική

παρέμβαση του Ιησού και φυσικά με τη θεραπεία. «Τα έργα του Θεού» φανερώνονται με το γεγονός του θαύματος.

Η κατάληξη της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής είναι πως δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία η σωματική τύφλωση όσο η πνευματική τύφλωση. Ο τυφλός, αν και υστερούσε στην όραση, ήταν ο μόνος από όλους που μπόρεσε να δει με τα μάτια της ψυχής το αληθινό πρόσωπο του Χριστού, ως Μεσσία και λυτρωτή. Ο τυφλός είδε καλύτερα το πρόσωπο του Κυρίου εκπληρώνοντας εκείνη τη θαυμαστή ρήση του Χριστού « μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες» προς τον Απόστολο Θωμά. Αλήθεια δεν είναι θαυμαστό, οι άνθρωποι που έχουν κάποια σωματική υστέρηση, να έχουν μια ποιότητα ζωής πολύ υψηλή και ζηλευτή από τους υγιείς! Στον πνευματικό στίβο της ζωής συμβαίνει πολλές φορές, οι τυφλοί να βλέπουν και όσοι βλέπουν να είναι τυφλοί.

Στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή έχουμε να σχολιάσουμε και τη συμπεριφορά των Γραμματέων και Φαρισαίων. Οι άνθρωποι αυτοί που προβάλλονται και καυχώνται ως τύποι θρησκευτικής συνέπειας και ορθότητας ερμηνείας των Γραφών, δεν αντιλαμβάνονται τίποτε από αυτό που συντελείται στην περίπτωση του εκ γενετής τυφλού. Η συνέχεια της σημερινής περικοπής δείχνει την άρνηση του θαύματος και την ταλαιπωρία του τυφλού. Βρίσκονται πέρα, μακριά από το συντελούμενο θαύμα. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι αν καταλύθηκε ή τηρήθηκε η αργία του Σαββάτου με την τέλεση της θαυματουργικής θεραπείας του τυφλού. Εμμένουν σε σχολαστικές αναζητήσεις και στη λογική της ερμηνείας του θαύματος της θεραπείας του τυφλού. Είναι πέρα για πέρα ανυποψίαστοι για το συντελούμενο θαύμα. Ζουν, πράγματι, σε μια πνευματική τυφλότητα.

Στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί αναγνώστες, γίνεται μια ενδιαφέρουσα πρόσκληση για μια διαφορετική αντιμετώπιση μεταξύ της στέρησης, της ασθενείας και της αμαρτίας. Σωματική ασθένεια δε σημαίνει και αμαρτωλότητα, όπως και σωματική ευρωστία δε σημαίνει απαραίτητα και υγιή άνθρωπο πνευματικά ή με ποιότητα ζωής. Αυτή είναι μια κοσμική αντίληψη πραγμάτων. Στον πνευματικό χώρο υπάρχει μια άλλη λογική, εκείνη του θαύματος. Ο σωστός και υγιής πνευματικά

άνθρωπος έχει μια άλλη θέαση του κόσμου και της ζωής. Βλέπει τη ζωή και γενικά τα ανθρώπινα πράγματα να βρίσκουν την πληρότητα στη λειτουργία της αγάπης, στην αποδοχή της Θείας χάριτος και στο γεγονός του θαύματος. Αν το θαύμα εξοστρακιστεί από τη ζωή μας, τότε όλα είναι σκοτεινά, είμαστε από εκείνους που έχουν μάτια, αλλά δε βλέπουν και αυτιά και δεν ακούν.

Από τη σημερινή περικοπή βγαίνει και ένα άλλο συμπέρασμα, έχει, λοιπόν, μεγάλη αξία το ανθρώπινο σώμα, σύμφωνα με την χριστιανική αντίληψη. Κάθε επιμέρους όργανο, κάθε σωματική λειτουργία συνεργεί στη σωτηρία μας. Έτσι όλα τα όργανα του σώματός μας, η καλή τους κατάσταση και η φυσιολογική λειτουργία τους αποκτούν μια ιδιαίτερη πνευματική σημασία. Αυτό συμπεραίνεται και από τη σημερινή περικοπή. Το θαύμα της θεραπείας του τυφλού έρχεται να εξάρει τη σημασία ενός οργάνου, όπως είναι τα μάτια μας. Να προσέχουμε τα μάτια μας, να ελέγχουμε το πώς και τι βλέπουμε: **«Οι οφθαλμοί σου ορθά βλέπewσαν, μη σε νικήσει κάλλους επιθυμία, μηδέ αγορευτείς σοις οφθαλμοίς»**, λέγει ο σοφός Σολομών (Παροιμ.4,25).

Από την Ευαγγελική περικοπή μπορούμε ακόμη να εξάγουμε και τα εξής συμπεράσματα: **Πρώτο**, με την ίαση του τυφλού, ο Κύριος γκρεμίζει τις ανθρώπινες αντιλήψεις της εποχής εκείνης για τους τυφλούς. **Δεύτερο**, με το θαύμα αυτό στον τυφλό χαρίστηκε διπλό φως. Το πρώτο φως ήταν που είδε τα πάντα γύρω του και το άλλο φως ήταν που αντίκρισε Αυτόν που είπε στους μαθητές Του: **«Όταν εν το κόσμω ώ, φως ειμί του κόσμου»** (Ιω.9-5). **Τρίτο**, με το θαύμα της ίασής του ο τυφλός άρχισε να βλέπει βαθύτερα πράγματα και νέες αλήθειες ζωής, στηριγμένα στην ανεπιφύλακτη πίστη προς τον Ιησού Χριστό.

Το γεγονός της θεραπείας του τυφλού αποτελεί μια ευλογημένη ευκαιρία να προβληματιστούμε για την πίστη μας. Ας αφήσουμε το Θεό να ενεργήσει επάνω μας, Αυτός γνωρίζει τον τρόπο. Φωτεινό παράδειγμα αποτελεί ο πρώην τυφλός της Ιερουσαλήμ, για το πόσο μπορεί να αλλάξει ριζικά ένας άνθρωπος, εάν βεβαίως θερμά το επιθυμεί, συναντώντας πραγματικά τον Ιησού στην καθημερινή μας ζωή.